

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm XXXVI. Postremo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

met Iudex, ad quem appellatum, per se, vel per alium non suspe^ctum de causa & justitia appellationis cognoscere debet, & si intelligat malè judicatum & benè appellatum, tum causam principalem assumere & definire. c. ut debitus. 59. h. t. sin autem intelligat bene judicatum & malè appellatum, tum remittere causam debet ad Iudicem à quo, nisi is appellationi detulerit, adeoque à se jurisdictionem amouerit, tunc potest quidem remissionem facere, sed non tenetur. c. Cum appellationibus. 5. h. t. in 6. & videri potest apud Gail. l. t. obseru. 131.

3. Sed limitari debet notandum. 1. ex doctrina gl. in cit. l. Eos. verb. decisam. quod Princeps, seu Iudex supremus ex certa scientia Iudici, à quo benè appellatum est super quæstione incidente, postquam ea decisa est, remittere vel committere possit causam principalem.

4. 2. Iudex ad quem ante omnia cognoscere debet, num rationabilis causa appellandi fuerit nec ne, si enim nullam aut fruolum fuisse intelligat, statim eam ad Iudicem à quo remittere debet. c. Cùm in Eccl. 38. h. t.

Quæritur. Si accidat, ut Iudex, à quo appellatum, succedat in locum Iudicis ad quem defuncti aut depositi, num de causa appellationis cognoscere possit.

5. Resp. Cum gl. fermè communiter recepta in cit. l. Eos. verb. provocatur, non posse de ea causa cognoscere si pars altera repugnet, sed opus esse, ut alii non suspecta personæ deleget; quemadmodum nec Aduocatus, si postea in Iudicem vel a lessore assumatur in eadem causa, in qua Aduocatus fuit, sententiam ferre permititur, sicuti habetur in c. Sequentia. & in l. Prator. 17. juncta gloss. verb. suscepta. ff. de jurisdictione omnium Judicum. & l. vlt. c. de ass. sed neque testimonium ferre l. vlt. ff. de test. cùm ad causam, quam egit, aut defendit affectus esse censetur.

6. Addit Alex. de Neu. in c. sequente. n. 36. quod etiam is tanquam suspectus recusari potest, qui ante in eadem causa consilium seu responsum dedit, pro altero litigante, eo quod homo naturaliter propendeat ad

opinacionem, quam semel tenuit retinendam & tuendam.

CAPITVLVM XXXVI.

Postremo.

PARAPHRASIS.

Si alicui causa delegata fuerit, qui consanguineus sit impenetrantis rescriptum, vel in eadem causa fuerit Aduocatus, aliæ ratione parti alteri suspectus, non prohibetur illum recusare, tametsi causa commissa sit, remota appellatione.

SUMMARIUM.

1. Causâ delegatâ, remotâ appellatione judex delegatus objec^{tum} causam recusari potest.
2. Justa causa est recusandi ut iudicem, consanguineum vel affinem aduersari tui.
3. Et hoc valet etiam in judge Ecclesiastico, dum iudicat in causa Ecclesiae sua.

explic N Ot. I. Etsi causa delegata sit remotâ appellatione, tamen Iudex delegatus ob causam justam reculari potest, cùm enim recusatio Iudicis diuersa res sit ab appellatione. l. Vn. C. neliccat in una. &c. sequitur prohibita appellatione non prohibitam censeri recusationem, vide quæ dixi in c. super eo. 12. §. causis. in h. t.

Not. II. Si Iudex sit consanguineus aduersari tui, justam causam habes eum recusandi, idemque dicendum, si sit affinis, argum. l. Aut affinitate. 32. ff. de Procurat. vbi dicitur: quod Procuratorem, si sit affinis mei aduersarii, recusare possum, & tradit Abb. hic. n. 2. Franc. col. 4. Quod omnis causa, quæ sufficit ad recusandum Procuratorem, vel arbitrum, sufficiat ad recusandum Iudicem.

Adde, idem esse dicendum tametsi Prælatus judicet in causa Ecclesie sua, consanguineum eius reculari posse, siis Iudex in ea causa impenetratus sit, teste Abb. hic. n. 6. Dominio. in c. Index. de off. deleg. vbi gl. monet. verb familiarem. quod Iudex faciliter causa recusetur.

C API-